

a zaťaženia bez súhlasu Štátneho pozemkového úradu (ministerstva zemedelstva) podľa ustálenej súdnej praxi (rozh. Sb. n. s. č. 11082) nemá právnej účinnosti dotyčne daní a verejných dávok a k zaťaženiu prídelových nehnuteľností pre dane a verejné dávky nie je potrebný súhlas Štátneho pozemkového úradu (ministerstva zemedelstva).

Najvyšší súd rekurzu nevyhovel, a to s poukazom na správne dôvody ním napadnutého usnesenia a s poukazom na rozhodnutia Najvyššieho súdu č. R IV 203/35, R IV 234/36 a Sb. n. s. č. 9883.

Čís. 16349.

Keď sa kupiteľ zabranej nehnuteľnosti voči predavateľovi dobrovoľne zaviazal, že prevezme záväzok, ktorý podľa smluvy schválenej štátnym pozemkovým úradom zaťažoval predavateľa, a tento záväzok aj splnil, nemôže sa domáhať na predavateľovi, aby mu nahradil to, čo na splnenie tohoto záväzku vynaložil.*)

(Rozh. z 8. septembra 1937, Rv III 421/37.)

Arpád H. a manž. kúpili od Kláry K. nehnuteľnosť podliehajúcu pozemkovej reforme. Štátny pozemkový úrad rozhodnutím z 26. apríla 1927 prejavil zásadný súhlas s kúpopredajnou smluvou, stanovil však podmienku, že odhadné a režijné útraty bude znášať predavateľka. Dňa 22. júna 1927 uzavreli kupitelia a predavateľka osobitnú dohodu, ktorá nebola predložená Štátnemu pozemkovému úradu k schváleniu; podľa tejto dohody zaplatili kupitelia odhadné a režijné útraty. — Kupitelia domáhali sa žalobou na predavateľke vrátenia nimi zaplatených odhadných a režijných útrat.

Súd I. stolice žalobu zamietol. Z dôvodov: Žalobníci záväzok z ujednanja zo dňa 22. júna 1927 splnili, hoci vedeli, že plnia záväzok, na splnenie ktorého podľa platných právnych pravidiel žalovaná práva nemala; plnili tedy vedome nedlh. Keď niekto plnil nedlh, má právo plnenie späť požadovať iba vtedy, keď plnenie poskytol v presvedčení, že platí po práve jestvujúci dlh. To však v súdenom prípade o plnení žalobou uplatňovanom nemožno tvrdiť. Naopak žalobníci dobre vedeli, že plnia to, k čomu povinní nie sú, a treba preto ich plnenie pokladať za dar, žalovanej poskytnutý, a nejde o bezdôvodné obohatenie žalovanej.

Odvolačí súd rozsudok súdu I. stolice potvrdil.

Najvyšší súd dovoláciu žiadosť zamietol.

Dôvody:

Je právnym pravidlom, že kto dobrovoľne a vediac, že nie je dlžen, platil, nemôže zaplatené požadovať späť (Úr. sb. č. 223).

*) Porov.: Sb. n. s. č. 8255, Úr. sb. č. 1866.

Toto právne pravidlo platí aj keď niekto za zabranú pôdu zaplatil scudziteľovi dobrovoľne viac než koľko bol podľa smluvy, predloženej k schváleniu podľa § 7 zák. č. 108/1921 Sb. z. a n., povinný (Sb. n. s. č. 8255).

Je preto žaloba už z tohoto dôvodu — keďže nie je sporné, že žalobníci dobrovoľne na seba prevzali záväzok, uložený Štátnym pozemkovým úradom pri predbežnom schválení smluvy žalobkyni, a tento záväzok aj splnili — bezzákladná a právom bola zamietnutá.

Čís. 16350.

Rekurzná lehota proti usneseniu, ktorým bolo zemedelské vyrovnacie pokračovanie zastavené, počíta sa odo dňa verejného vyhlásenia (vyvesenia usnesenia na súdnu dosku) bez ohľadu na to, aké poučenie o rekurznej lehote obsahuje zastavovacie usnesenie, doručené zvlášť rekurentovi.

(Rozh. z 15. septembra 1937, R III 460/37.)

Rekurzný súd rekurz vyrovnacích dlžníkov proti usneseniu o zastavení zemedelského vyrovnania odmietol ako opozdený.

Najvyšší súd dovolací rekurz zamietol.

Dôvody:

Napadené usnesenie rekursního soudu odpovídá stavu věci i zákonu.

Ponevadž 15denní rekursní lhůta je podle zákona neprodlužitelná (§ 3 vládn. nař. č. 76/1936 Sb. z. a n., § 70 vyr. ř. a § 191 konk. ř.) a účinky doručení zastavujícího usnesení soudu první stolice nastaly již veřejnou vyhláškou (§ 3 vládn. nař. č. 76/1936 Sb. z. a n., § 70 vyr. ř. a § 190, odst. 2, konk. ř.), t. j. dne 15. dubna 1937, nezáleží na tom, udělil-li soud první stolice v písemném vyhotovení tohoto zastavujícího usnesení rekurentu i písemně sděleném co do rekursní lhůty správné poučení čili nic.

Čís. 16351.

Podstatnou náležitostíou listiny o výkaze nedoplatkov u úradovne Všeobecného penzijného ústavu, opatrenej doložkou o jej vykonateľnosti je, aby podpísaná bola krome riaditeľa predsedom úradovne (jeho námestníkom).*)

(Rozh. z 16. septembra 1937, R III 509/37.)

*) Porov.: Úr. sb. č. 2648, 3245, Sb. n. s. č. 11239, 12772, 12875.